

Propera parada: Generalitat

«Un cop superada la línia vermella, per què no hauria de reproduir-se a escala nacional la fórmula Comuns+PSC amb el suport extern de la dreta unionista?»

Després que Ciudadanos fos la llista més votada en les eleccions del 21D, des de les trinxeres més radicals de l'unionisme s'exigia a Inés Arrimadas que fes el pas de sotmetre la seva investidura a votació al Parlament. La cap de llista unionista va optar per no fer-lo, perquè aleshores una combinació entre posicions tan allunyades com els Comuns i l'esquerra i la dreta unionistes era tan inversemblant com impossible.

Aleshores hi havia una línia vermella que semblava infranquejable per als uns i per als altres. Els pactes municipals entre partits independentistes, Comuns i el PSC, amb totes les combinacions possibles, entren dins de les possibilitats acceptades amb més o menys alegria pels seus protagonistes. Ho hem vist arreu. El que no era encara una possibilitat homologada és que la dreta més jacobina entrés en l'equació.?

Per això Ada Colau es va mig sorprendre, mig indignar, quan el subdirector d'aquest diari va insinuar que arribat el moment es podia superar.

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/181424/video/aixo/deia/colau/campanya/sobre/vots/valls/no/em/prestaria/mai/operacions/estranyes>) Aquesta idea encara era vigent la nit de les eleccions municipals, quan la líder dels Comuns va acceptar la derrota i va declarar que corresponia a Ernest Maragall iniciar les negociacions per formar govern. Però algú va mossegar la fruita de l'arbre prohibit i la línia vermella es va superar dissabte a l'ajuntament de Barcelona. A partir d'ara, la combinació Comuns+PSC+Ciudadanos és una opció tan plausible com qualsevol altra.

Això vol dir que l'independentisme ha de incloure aquesta possibilitat en el catàleg de resultats polítics de la propera convocatòria electoral al Parlament de Catalunya. Si no es repeteix la majoria de 68 diputats independentistes, un cop superada la línia vermella, per què no hauria de reproduir-se a escala nacional la fórmula Comuns+PSC amb el suport extern de la dreta unionista?? L'establishment d'aquí i d'allà aplaudiria amb les orelles.

És erroni, tanmateix, col·locar ja definitivament els Comuns en el camp de l'unionisme irreductible que ocupen PP, Ciudadanos i -malauradament- PSC. És cert que la tria a Barcelona condicionarà tot l'esdevenidor polític dels Comuns, però cal entendre que la seva decisió obeeix més a l'instint de conservació (del poder) que a un posicionament definitiu sobre la qüestió nacional -o sobre qualsevol qüestió, de fet.

En realitat, l'adversari més important que avui té l'independentisme no és l'espai dels Comuns, ni la dreta que representen el PP i Ciudadanos, a qui se'ls veu venir d'una hora lluny. És el PSC, ara governant en coalició amb l'independentisme a molts ajuntaments, que actua de manera més sibil·lina però amb una missió clara: desactivar l'independentisme. Per aconseguir-lo, en paraules de Miquel Iceta la mateixa nit electoral de les municipals, faran "tot el que calgui".